

LEVEN ZONDER GOD

BÔ YIN RÂ

LEVEN
ZONDER GOD

AURORA PRODUCTIONS

© Kober Verlag AG, Bern
© Aurora Productions, Zuid-Scharwoude 2024
www.aurora-productions.com

Dit boek is uitgegeven onder auspiciën van de
Stichting Bô Yin Râ
www.boyinra.nl

Oorspronkelijke titel: Über die Gottlosigkeit,
in 1939 voor het eerst uitgegeven door
Kober'sche Verlagsbuchhandlung, Basel

Nederlandse vertaling 1972, onder de titel:
Godsontkenning, door E. van Eeden (De Driehoek)
2^e druk 2024, vertaald door Rob van der Hoeden

ISBN 978 9073007 598 / NUR 720

Niets uit deze uitgave mag worden vermenigvuldigd
en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie,
microfilm of op welke andere wijze dan ook, zonder
voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

BÔ YIN RÂ

is de geestelijke naam van de
auteur en kunstschilder
Joseph Anton Schneiderfranken

INHOUD

Een 'object' van het voor-waar-houden en de werkelijkheid	7
Levend gebeuren en voor het denken ontoegankelijke gebieden	27
Verkommering van het gevoelsonder- vindingsvermogen	43
Leven zonder God uit 'godvrezendheid'	59
'Wat is waarheid?'	71
Overzicht, met beknopte toelichting, van mijn geestelijk leerwerk en de daarop aansluitende geschriften	85

Een 'object'
van het voor-waar-houden
en de werkelijkheid

Voor mij, als mens van mijn geestelijke natuur die volledig in het bewustzijn van God in de eeuwige substantiële geest leeft, is het, wanneer ik in het door de hersenen aardsbepaalde inzicht terugblik, nauwelijks nog mogelijk een voorstelling te reproduceren van de bewustzijnstoestand waarin aardse medemensen, vanuit hun slechts door het denken bepaalde perspectief, 'het bestaan' van God in twijfel trekken of zelfs elk geloof in God op aarde als priesterlijk bedrog en een fossiel waandenkbeeld menen te moeten verwerpen.

Alleen wanneer ik – met alle daaraan thans verbonden afschuw – terugdenk aan de tijden die ook mij, toen ik werd geconfronteerd met een als een stalagmiet verstard, zogenaamd 'godsbeeld' dat uit argeloos door zichzelf misleide menselijke drang om beelden te schep-

pen en uit eeuwenlang al te aards speculatief denken was voortgekomen, danig aan het twijfelen brachten*, kan ik nog navoelen wat de ziel zo sterk kan bedrukken dat zij liever voor zichzelf elke mogelijkheid van een zeker bewustzijn van God ontkent dan dat ze voortaan de dwang van het voorstellingsbeeld zou kunnen verdragen, dat zo weinig overeenkomst vertoont met de geestelijke werkelijkheid die zij kan ervaren.

In zulk twijfelen en ontkennen ligt waarachtig geen 'afkeer van God' besloten, maar veeleer: – een vanuit de eeuwige goddelijke geest dringend vereiste uitsluiting van welke uiterlijke projectie dan ook, waar de ziel ook maar tot een bewust gevoelen van haar werkelijke levende God in haar eigen allerinnerlijkst gevoelsgebied wil komen. – Afgewezen wordt niet de eeuwige en uit haarzelf het eeuwige Zijn van de ziel tot werkzaamheid brengende

* Zie het boek 'Meer licht', het hoofdstuk 'Aan hen die het slapen moe zijn geworden'.

werkelijkheid, maar een in de loop van duizenden jaren door ontelbare hersenen verzonnen, op zichzelf star en onwrikbaar denkbeeld dat de zoekende telkens weer werd opgedrongen, omdat degenen die het vormden meenden met een dergelijk beeld aan God die vorm te hebben gegeven die de Onvatbare, naar hun overtuiging, nodig zou hebben om voor de ziel van de aardse mens een tastbaar houvast te bieden. Op deze wijze is er een 'God' zonder godheid ontstaan: – een 'object' van het geloof dat dit 'geloof', dat niets anders is dan een steeds twijfelachtig 'voor-waar-houden', kan aannemen of afwijzen!

Het is nauwelijks verwonderlijk dat de neiging om af te wijzen in dezelfde mate toeneemt als het aards-menselijk inzicht in alle samenhangen van het aards gebeuren, waarvan moet worden geloofd dat het genoemde 'object' van het geloof de enige schepper is! –

Dat er onder degenen voor wie het woord 'God' in het gunstigste geval alleen nog maar een frase is, – onder anderen die elk gewag

maken van dit woord in beschaafd gezelschap als achterhaalde bekrompenheid bespotten, – zoals zich onder degenen die het slechts als een uitdaging tot strijd en verwerping hebben leren zien, menige ‘knappe kop’ bevindt, mag niet tot verkeerde conclusies leiden, want geen enkele van deze zogenaamde “overwinnaars van een verouderde mensenwaan” is daadwerkelijk een ‘godloochenaar’! Ieder van hen wijst slechts op onverschillige of norske wijze juist dát door menselijke hersenen uit gedachten gevormde starre godsbegrip af, dat door anderen – en ontelbare anderen – nog gewoontegetrouw als ‘object’ van hun geloof en bijgevolg als hun enige schijnbare houvast in het onzichtbare, in de wereld van gene zijde, in het voor hen in gedachten in waarheid ontoegankelijke en nimmer door redelijk denken bereikbare, angstig en inderdaad slechts vermeend, wordt omhelsd. Ook de zich aan de strengste zelfkritiek onderwerpende en meest integer denkende mens zou toch nooit de dupe worden van de gedachte dat hij het

eeuwig werkelijke, dat in waarheid slechts als een provisorische oplossing wordt benoemd wanneer er van 'God' sprake is, zou kunnen 'loochenen', indien het hem ook maar één keer in zijn eigen, hoog boven al het denkbare verheven gevoelsbewustzijn, als geestelijke werkelijkheid bewust was geworden! –

Lang vóór de vroegste historisch opgetekende sporen van de mens op deze aarde was er een tijd waarin aan de zwaar in het naakte aardse dier-zijn geketende mens op deze planeet door de destijds hier geestelijk werkzame Stralenden van het Oerlicht een waarachtige 'verlossing' ten deel was gevallen, op zo'n manier dat ieder afzonderlijk mens te midden van de ontelbare gelijktijdig met hem levende mensen zich niet alleen bewust was van de in hemzelf zich openbarende levende God, maar ook van de levende God in zijn naaste, wie hij dezelfde liefde toedroeg waardoor hij in zichzelf van God bewust was geworden. In die tijd bestond er geen misdaad van mens jegens mens! Het aan hem

inherente dier-zijn, dat nu eenmaal een onafwendbaar gegeven van het aards bestaan is, had zich laten beteugelen en onderrichten door de liefde, die vanuit de in ieder individueel mens aanwezige levende God straalt! Geen van hen die zich bewust waren van hun levende God, kón in de waan verkeren dat er “andere goden naast hem” zouden bestaan, want ieder was tot het besef gekomen dat God zich alleen als zĳn God moest openbaren en als de God van zĳn broeder voor hem weliswaar onbereikbaar bleef, maar in wezen geen andere God was dan de God die hij in zichzelf beleefde.

Duizenden jaren waren op deze wijze verstreken voordat de degeneratie van de vroeger reeds geestelijk verlost mens inzette – te weeggebracht door opnieuw ontwaakte territoriumdrift van het ene dier tegenover het andere en dierlijke nijd – welke hen, die reeds in de geest bewust waren geworden, opnieuw geheel onderworpen aan het dier-zijn en daardoor geestelijk blind en doof lieten worden. Een zeer sprekend symbool van het ongeremde

woeden van de opnieuw geheel aan de laagste dierlijke driften onderworpen mens tegen de nog met de levende God in zichzelf verenigde aardse mens heeft in de oude, van het diepste inzicht getuigende sage over het ongelijke broederpaar 'Kaïn en Abel' gestalte gekregen! – Het is natuurlijk een naïeve duiding om de richting van de offerrook slechts in het licht van oeroud bijgeloof voor de beide broeders te willen duiden, terwijl in dit motief van de sage overduidelijk het opstijgen van het 'lagere' in het 'hogere' tegenover het vasthouden aan het zuiver aardse wordt voorgesteld. –

Men zou misschien iets voorzichtiger met het duiden van de afzonderlijke elementen van deze oude symbolen van de mensheid moeten zijn, – hetgeen vooral in de huidige tijd is aan te bevelen, nu de waarde van veel elementen van de intuïtieve echte symboliek voor de mensen van het westelijke halfrond geheel is zoekgeraakt, en ook de inzichten die uit het aardse geografische oosten stammen steeds meer verloren gaan...

Aan God twijfelen of zelfs God loochenen is voor mensen die zich van God bewust zijn slechts onbegrijpelijke dwaasheid, als men tenminste onder de benaming 'God' – zoals dit toch over het algemeen vanzelfsprekend is – het boven alles verhevene, uit zichzelf zijnde eeuwige, in absolute zin alle geestelijke en stoffelijke werelden omvattende als schepende kracht in stand houdende wil verstaan! – Wanneer ontelbare mensen menen God 'in twijfel' te mogen trekken, dan twijfelen zij, zoals ik al heb uiteengezet, in waarheid niet aan 'God' – in de hoogste betekenis van het woord – maar aan een door de hersenen uitgedachte voorstellingsvorm, die met de werkelijkheid waaraan men de naam 'God' geeft net zo veel en net zo weinig te maken heeft als de alle werkelijkheid bepalende noodwendigheid met de willekeur! Dat slechts zo weinig mensen op aarde tot nu toe en reeds gedurende hun aards bestaan tot godsbewustzijn in het diepst van hun innerlijk komen, dat onbeschrijflijk hoog boven elk voor-waar-

houden staat en geen enkele twijfel meer toelaat, vindt zijn voornaamste oorzaak hierin dat men een vooringenomen mening nastreeft en als het ware God de vorm voorhoudt waarin Hij zich in de ziel zou moeten openbaren, 'voor het geval Hij werkelijkheid is'...

En wat wordt er niet allemaal zelfs door naïeve lieden in hun onwetendheid als 'Gods' stem verklaard! – Als het dan tenminste de stem van het echte geweten, als getuigenis van de eeuwige geestesvonk, zou zijn en niet het met een mengelmoes van vergoelijkende meningen vervalste 'geweten'! Maar op deze manier denken degenen die zo goedkoop en gemakkelijk tevreden zijn te stellen reeds bij elk gesprek met zichzelf 'de stem van God' te vernemen, doordat ze op grond van verschillende interpretatiemogelijkheden in zichzelf zelf de rollen produceren en verdelen die voor hun vermeende 'gesprekken met God' nodig zijn, – als ze al niet met erbarmelijk animistisch-spiritistisch geflirt genoegen nemen. Op deze manier leert men echter nog niet

eens zichzelf kennen, laat staan God, en zulke zelfgenoegzame lieden, die menen Gods stem te 'horen', kunnen er beslist staat op maken nimmer God in zichzelf te vernemen!

Het gaat echter ook niet om een 'taak', te vergelijken met een aardse taak, die men zou moeten volbrengen wanneer men van God bewust wil worden, maar wat nodig is, is de bereidwilligheid van de ziel in haar gevoelsbewustzijn te willen opnemen wat haar vanuit God ten deel kan vallen, – zonder voorbehoud en zonder vooringenomen mening! (Juist daarom weet uit de aard der zaak de rationalistische vorm van het boeddhisme niets van God! Die wil niet God, maar haar filosofie bevestigd zien.)

God is echter ook werkelijk iets totaal anders dan de vormers van een star denkbeeld menen, dat ze te goeder trouw als een volgens hun opvatting 'bindend' geloofsbegrip neerzetten! Ook tegen hen zou men kunnen zeggen: "Vader, vergeef het hun, want ze weten niet wat ze doen!" –

In 'Brieven aan één en velen' heb ik daar, waar het uitsluitend om het Zijn van God binnen de structuur van de eeuwige geest gaat, duidelijk genoeg laten zien dat ik in dit Zijn al het eeuwige besloten weet, daar dit niet zonder God, en God niet zonder het eeuwige is! Men mag dus aan het woord God waarlijk de meest omvattende betekenis geven die men zich kan indenken, zonder ooit een vergissing te kunnen begaan! Alleen moet men ervoor waken de manier waarop men de eeuwige substantiële geest voelt van tevoren in zichzelf te willen vaststellen, voordat men zich in waarheid van dit gevoel bewust is geworden! Dat wordt reeds vereist door de aards onvoorstelbare oneindigvoudigheid van de eeuwige geest, waarvan de ontelbare zelfuitbeeldingen myriaden geestelijke betrekkingen met elkaar hebben. Ieder afzonderlijk mens kan slechts in die éne zelfuitbeelding van de eeuwige substantiële geest tot bewustzijn van God komen die naadloos op zijn eigen individuele natuur aansluit, en komt daardoor in heel nauwkeu-

rig bepaalde relaties tot alle oneindigvoudige zelfuitbeeldingen van de eeuwige geest.

Niet voor niets heb ik in de geschriften van mijn leerwerk steeds weer gewezen op de talrijke inwerkingen die deze oneindigvoudige zelfexpressies van het eeuwige op elkaar uitoefenen! –

Ik zou mijn bewuste, niet uit te doven leven in de eeuwige substantiële goddelijke geest nimmer ook maar in het allergeeringste belemmerd kunnen zien, ook al zou geen enkel ander mens der aarde in alle eeuwigheid tot zijn eeuwige, in God gegeven oorsprong terugkeren. Voor zover dus mijn eigen wenssen, hopen of verwachten in aanmerking zouden kunnen komen in een richting die mijn eigen geestelijke lotsbestemming bepaalt, of ook maar vluchtig raakt, ben ik in deze terugkeer van anderen waarlijk in het geheel niet geïnteresseerd, en ik koester ook bepaald geen enkele aardse eierzucht om, terwille van mijn bestaan in de eeuwige substantiële geest, door

mijn tijdgenoten of de na mij levende mensen vereerd te worden.

Het valt me moeilijk genoeg ervoor uit te komen dat ik dit leven in de geest van God leef, dat ik – op grond van mijn gehele geaardheid – waarachtig liever als mijn meest verborgen geheim zou bewaren.

Ik weet alleen op grond van geestelijk, onwrikbaar zeker en nimmer zich vergissend, huiverend ondervonden weten dat in de werkelijkheid wortelt, dat er onzegbare kwellingen van de ziel bestaan die niemand kunnen worden bespaard of die van hem weggenomen zouden kunnen worden, die niet reeds gedurende zijn leven op aarde met alle krachten die in hem zijn en – onvoorwaardelijk – streeft naar de terugkeer tot zijn geestelijke oorsprong: – tot het leven in God! – dat hem door zijn val in het stoffelijk bestaan is ontvallen. ‘Gelaten’ aan de goddelijke voorzienigheid overlatend of hem het bewust- worden in zijn levende God reeds binnen de hem lichamelijk toegemeten aardse tijd van leven of pas na de beëindiging

ervan, in een nieuwe levensvorm, ten deel zal vallen. Ik wil anderen echter niet in leed weten en argeloos onvermijdelijk leed tegemoet zien gaan, die ik door hun meningen op te helderen en door datgene wat mij geestelijk bewust is te openbaren, voor nodeloze kwelling van de ziel vermag te behoeden! Wanneer ik dus graag wil voorkomen dat mensen op aarde zichzelf in het onheil storten doordat zij al het goddelijke in dit aards bestaan negeren, enkel omdat ze niet in staat zijn een voor hen tot 'object' van voor-waar-houden gevormde 'God' als eeuwige werkelijkheid te erkennen, dan handel ik zoals toch eigenlijk ieder niet geheel gevoelloos mens in het praktische uiterlijke alledaagse leven zou handelen wanneer hij iemand niets vermoedend voor een groot ongeluk zou zien staan. Men moet niet denken dat mijn in de substantiële geest geboren broeders, die in dezelfde vereniging leven als ik en geestelijk in God bewust zijn, indien zij zich in mijn uiterlijke positie zouden bevinden, wellicht anders zouden kunnen han-

delen, hoewel ieder van hen net zoals ik weet dat daardoor aan zijn eigen geestelijke zaligheid niets wordt toe- of afgedaan.

Het onheil, waarvoor wij degenen die zich hieraan argeloos blootstellen uit een uit liefde geboren plicht trachten te behoeden, is echter noch een goddelijke 'straf', noch een uitvloeisel van goddelijke 'opvoedingsdoeleinden' of zelfs vervulling van een vermeende 'eis van goddelijke gerechtigheid'! – Het gaat hierbij veeleer enkel en alleen om onvermijdelijke gevolgen van het niet nakomen van bepaalde, aan het leven in de substantiële eeuwige geest in al zijn gradaties – in overeenstemming met zijn structuur – eigen, inherente wetten, die niet zijn op te heffen, – in alle opzichten vergelijkbaar met de gevolgen van het overtreden van de natuurwetten in het aardse dagelijkse leven.

Te menen dat God hiervoor 'verantwoordelijk' is zou even dwaas zijn als de constructeur van een hoogoven ervoor verantwoordelijk te wil-

len houden dat het gloeiende vloeibare staal de hand moest vernietigen die het waagde zich erin onder te dompelen! Op dezelfde manier zou iemand die ontoerekeningsvatbaar is een chemische fabriek ervoor verantwoordelijk kunnen stellen dat zij voor de aardse mens schadelijke gifstoffen, die beslist niet voor menselijke consumptie geschikt zijn, produceert, – of kunnen eisen dat de ingenieur in hechtenis wordt genomen, wanneer iemand onvoorzichtig zonder na te denken een hoogspanningskabel ‘onder stroom’ aanraakt, die daarmee een kracht vertegenwoordigt die het lichaam van de aardse mens weliswaar door tal van instrumenten tot heil kan strekken, maar net zoals bij direct contact van de niet geïsoleerde stroomdraad noodlottig moet worden.

Het is een van de misleidendste loze schijnredeneringen van het menselijk denken om aan te nemen dat goddelijke ‘Almacht’ de in God nu eenmaal aanwezige – door Zijn bestaan ‘gevestigde’ – wetten van oorzaak en gevolg der eeuwige geestelijk-substantiële krachten ook,

al naar het haar goeddunkt, weer zou moeten kunnen opheffen, zodra dit de aardse mens wenselijk lijkt! –

Van Bô Yin Râ zijn o.a. ook de volgende titels leverbaar:

Brieven aan een en velen (Pb.) - ISBN 978 9073007 161

Codicil bij mijn geestelijk leerwerk (Pb.)

- ISBN 978 9073007 390

De weg van mijn leerlingen (Pb.) - 978 9073007 352

De wijsheid van Johannes (Pb.) - ISBN 978 9073007 116

De zin van het bestaan (Pb.) - ISBN 978 9073007 376

Eredienst-magie en mythe (Pb.) - ISBN 978 9073007 307

Gebeden (Geb., Duits/Nederlands) - ISBN 978 9073007 505

Geestelijke relaties (Pb., 2^e herziene druk)

- ISBN 978 9073007 192

Geest en vorm (Pb.) - ISBN 978 9073007 581

Het boek der gesprekken (Pb.) - ISBN 978 9073007 338

Het boek van gene zijde (Pb.) - ISBN 978 9073007 277

Het boek van de koninklijke kunst (Pb.)

- ISBN 978 9073007 123

Het boek van de Koninklijk Kunst (Geb., Duits/Nederlands)

- ISBN 978 9073007 406

Het boek van de levende God (Pb.) - ISBN 978 9073007 000

Het boek van de liefde (Pb.) - ISBN 978 9073007 239

Het boek van de mens (Pb.) - ISBN 978 9073007 253

Het boek van de troost (Pb.) - ISBN 978 9073007 314

Het boek van het geluk (Pb.) - ISBN 978 9073007 086

Het gebed (Pb.) - ISBN 978 9073007 062

Het geheim (Pb.) - ISBN 978 9073007 413

Het hoge doel (Pb.) - ISBN 978 9073007 567
Het huwelijk (Pb.) - ISBN 978 9073007 543
Het mysterie van Golgotha (Pb.) - ISBN 978 9073007 246
Het rijk van de kunst (Pb.) - ISBN 978 9073007 208
Het spook van de vrijheid (Pb.) - ISBN 978 9073007 345
Hortus Conclusus (Pb.) - ISBN 978 73007 451
Leven in het licht - Gecombineerde uitgave van
Boven het leven van alledag / Eeuwige werkelijkheid /
Leven in het licht (Geb., Duits/Nederlands)
- ISBN 978 9073007 536
Levenswoorden (Pb.) - ISBN 978 9073007 512
Meer licht (Pb.) - ISBN 978 9073007 499
Opstanding (Pb.) - ISBN 978 9073007 215
Psalmen (Geb.) - ISBN 978 9073007 468
Uit mijn schildersatelier (Pb.) - ISBN 978 9073007 574
Vonken – Mantrapraktijk / Funken (Geb.)
- ISBN 978 9073007 482
Voor eigen zaak (Pb.) - ISBN 978 9073007 109
Wegwijzers (Pb.) - ISBN 978 9073007 437
Werelden (Geb. met 20 afbeeldingen in kleur)
- ISBN 978 9073007 185

En van Rudolf Schott:

Bô Yin Râ, leven en werk (Pb., met 8 foto's)

- ISBN 978 9073007 130

Symboolvorm en werkelijkheid in de schilderijen van

Bô Yin Râ (Pb., met 3 afbeeldingen in kleur)

- ISBN 978 9073007 147

Buiten het leerwerk:

Lichtstralen, een verzameling teksten van en over Bô Yin Râ

(Pb., met 6 illustraties, inclusief foto's van de auteur)

- ISBN 978 9073007 475

Bezoek voor een compleet overzicht onze website

www.aurora-productions.com

T. +31 (0)226 321143 / E. info@aurora-productions.com

Voor informatie over de Stichting Bô Yin Râ:

www.boyinra.nl